

PAÏSOS CATALANS TERRA DE TOTHOM

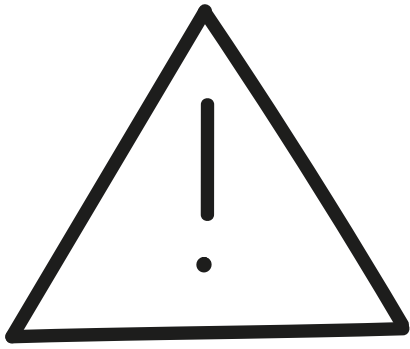
Al feixisme, ni aigua
Consells bàsics imprescindibles*

161-1312-26
1917-019-93

* per tota antifeixista que vulgui
fer front a l'auge de l'extrema dreta

ATENCIÓ!

No acceptis el que és habitual com una cosa natural. Perquè en temps de desordre, de confusió organitzada, d'humanitat deshumanitzada, res ha de semblar natural. Res ha de semblar impossible de canviar.

– Bertolt Brecht

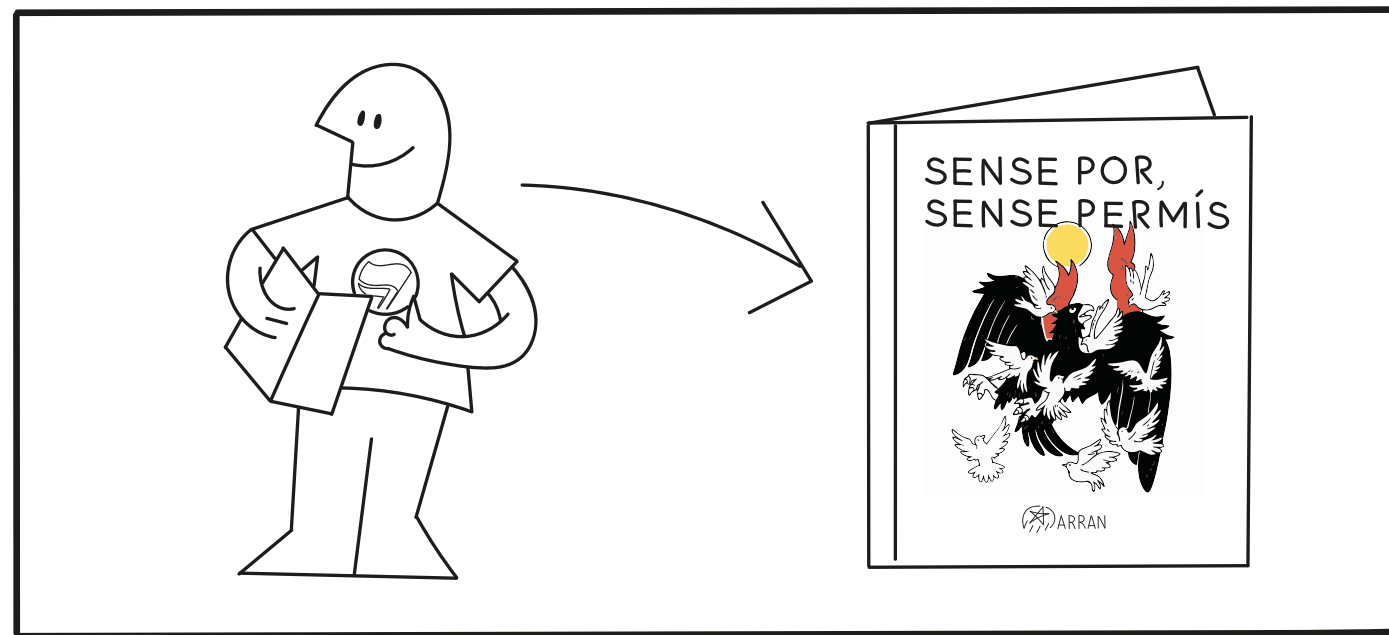
***Nous temps
amb vells
discursos.***

***Noves cares, a
descobrir velles
tradicions.***

L'auge de l'extrema dreta és un fenomen que taca el **mapa internacional**, de Trump fins a Meloni, Milei o Bolsonaro, **però també el de casa nostra** amb partits com VOX, Reagrupament Nacional o Aliança Catalana, amb herències franquistes encara ben vives com La Falange, o amb sindicats i organitzacions neonazis arreu dels Països Catalans.

En un moment de **crisi política, econòmica i social**, on el feixisme augmenta cada cop més la seva presència als carrers i a les institucions amb total impunitat, **és indispensable que responguem.**

No podem normalitzar en cap situació ni la seva presència, ni els seus discursos, ni la seva acceptació.

Com ja apuntàvem al llibret **"Sense por, sense permís"**, que vam publicar el 2025, el feixisme s'està expressant, principalment, en:

- **(a) un retrocés de drets i llibertats:** l'extrema dreta utilitza la por a la inseguretat per justificar més repressió, vigilància i restricció de drets, sense abordar les causes socials dels problemes;
- **(b) la defensa d'un racisme desfermat:** Construeix la immigració com a enemic intern mitjançant la deshumanització i l'estigmatització cultural per dividir la classe treballadora i mantenir mà d'obra precaritzada;
- **(c) un menyspreu i folklorització de la llengua i cultura catalanes:** Promou la reducció del català a element folklòric i fomenta la divisió lingüística per afeblir la cohesió social i nacional;
- **(d) un creixent antifeminisme i LGTBIQfòbia:** Reactiva rols de gènere tradicionals i discursos essencialistes per frenar els avenços feministes, instrumentalitzant-los sovint amb finalitats racistes; i
- **(e) un antiracionalisme acompanyat d'apologia del genocidi:** Substitueix el debat racional per la postveritat i normalitza la violència i el militarisme com a resposta a conflictes socials i internacionals.

CINC PROPOSTES

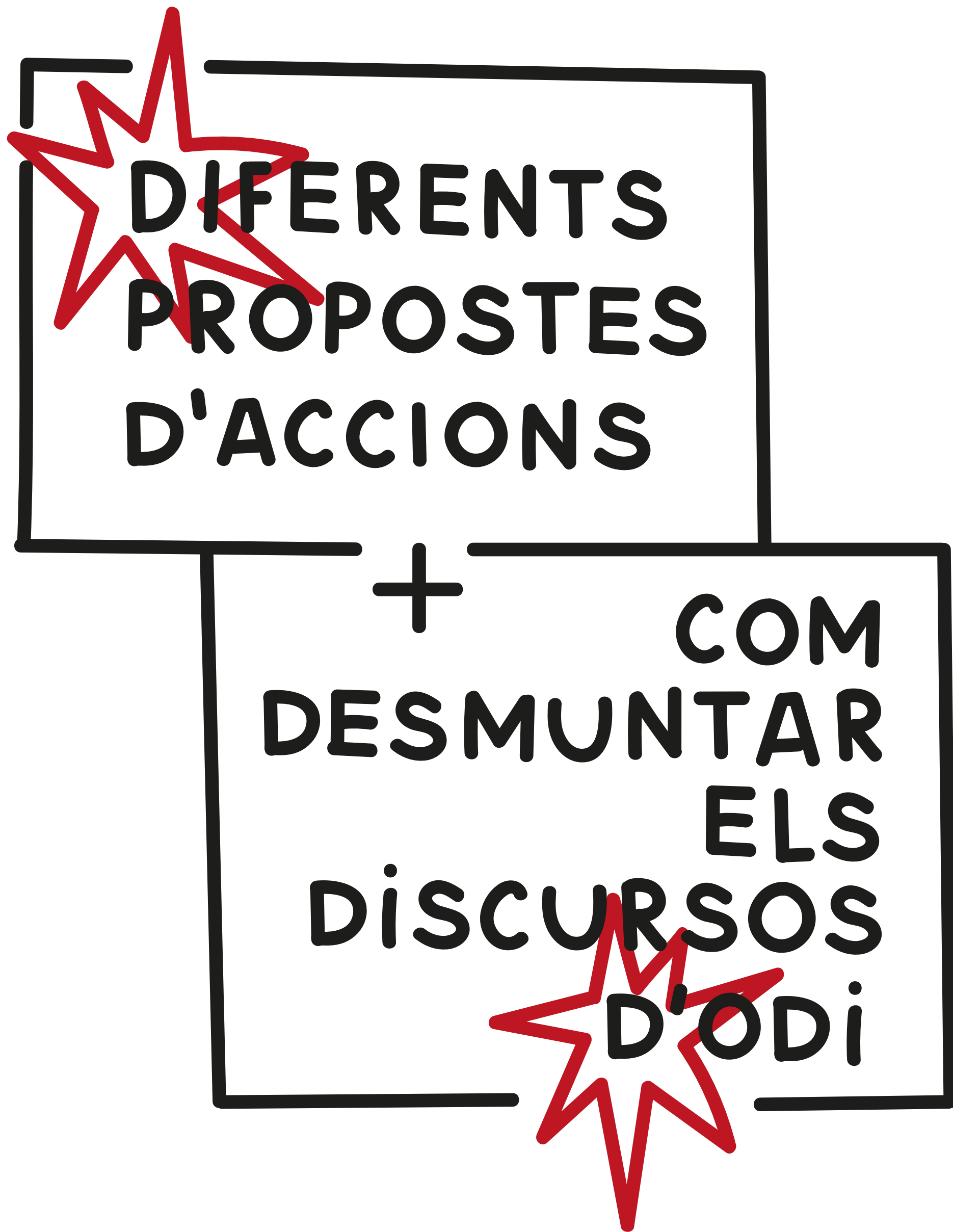
Per fer front a aquests punts analitzats, les ***cinc propostes polítiques des d'on abordar la lluita antifeixista*** que plantejàvem al llibret, de forma més desenvolupada, són:

- **(1) Organització, suport mutu i solidaritat**
- **(2) Antiracisme i solidaritat de classe**
- **(3) Construcció nacional**
- **(4) Feminisme de classe i alliberament sexual i de gènere**
- **(5) I internacionalisme, solidaritat entre pobles i insubmissió**

(*) Trobareu el llibret "Sense por, sense permís" a www.arran.cat/recursos

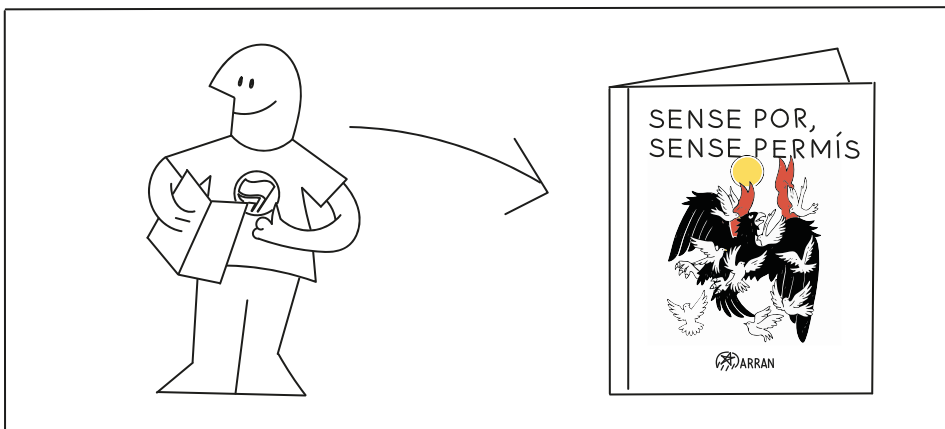
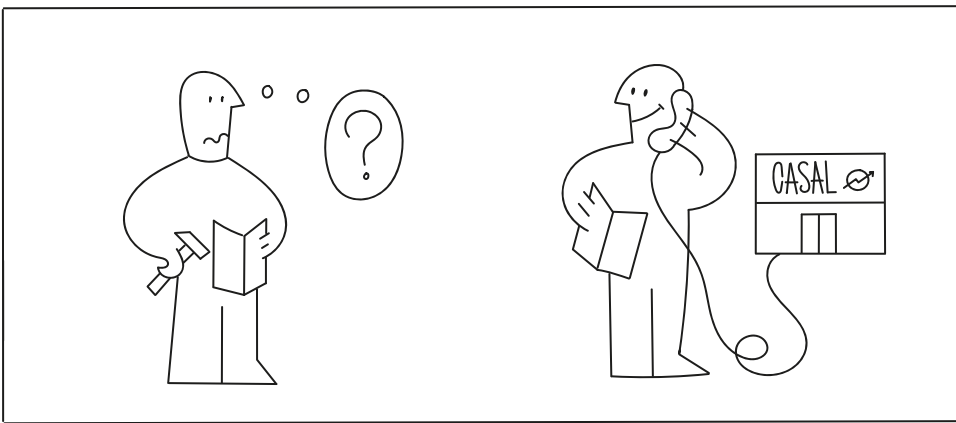
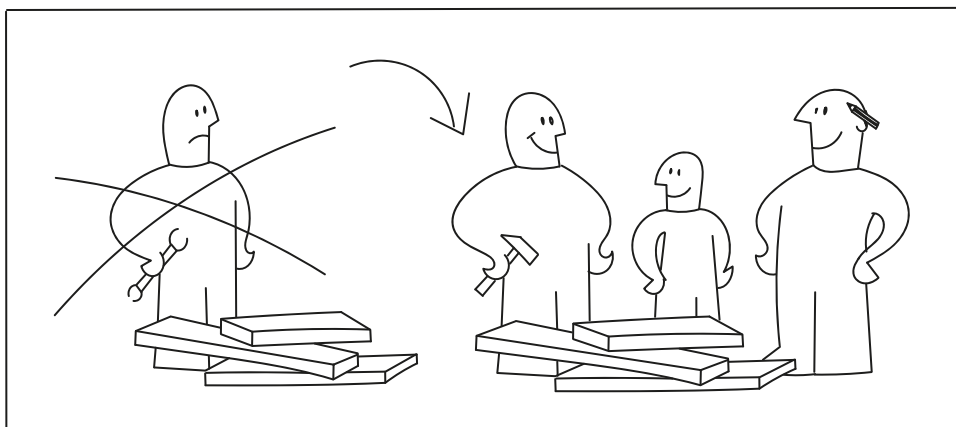
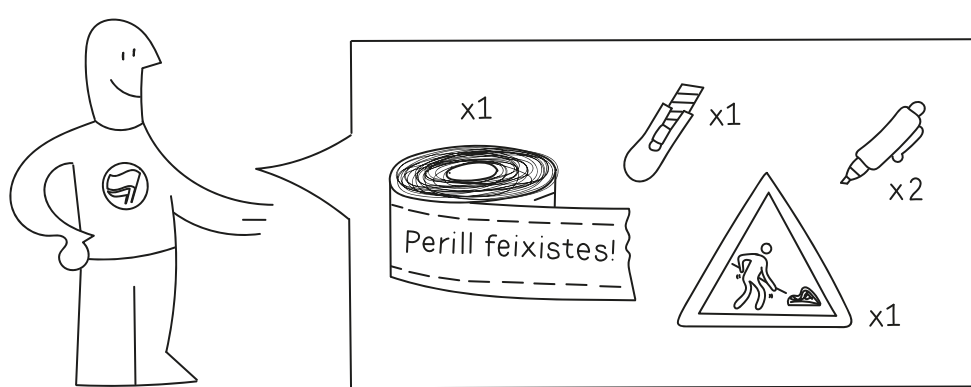
Però aquí us plantejem:

VISIBILITZACIÓ DEL FEIXISME A L'ESPAI PÚBLIC

PARADETES

accions de *baixa* intensitat

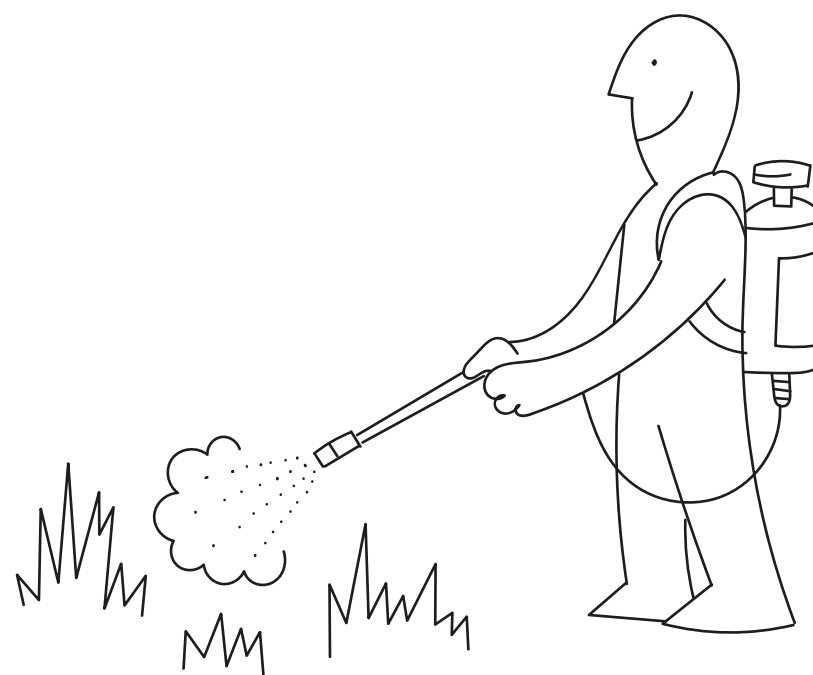
Si hi ha una paradeta convocada d'alguna organització o partit feixista, es pot **decorar l'espai** on s'ha de portar a terme. Es poden **posar lemes "D'ALERTA FEIXISTA"**, **pintar rates, tirar ous pudents, pintura, bombes fèrides de llarga durada...** per tal d'incomodar la seva presència l'endemà.

També es pot precintar la zona, la nit abans o el dia mateix, amb una **cinta de "Perill, alerta feixista"** o desplegar una **pancarta** que no normalitzi aquest fet.

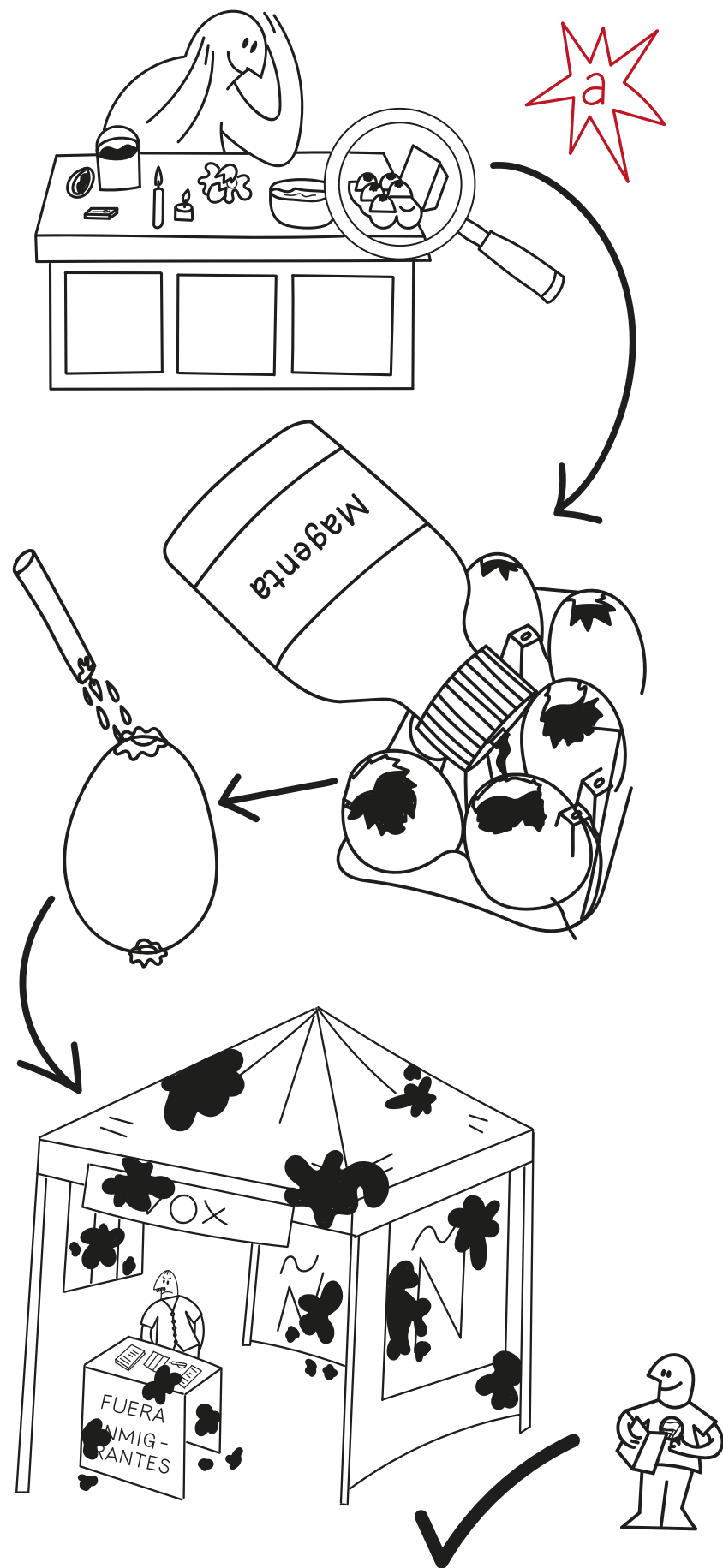
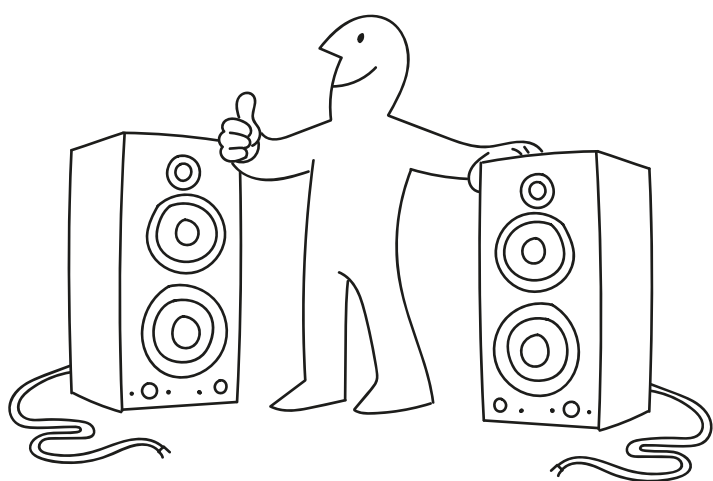
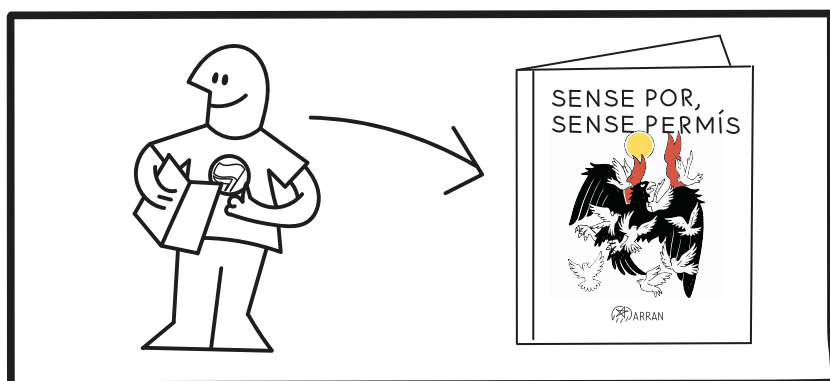
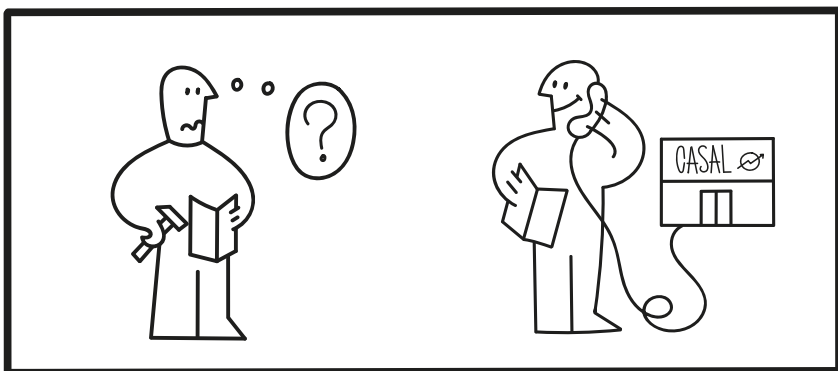
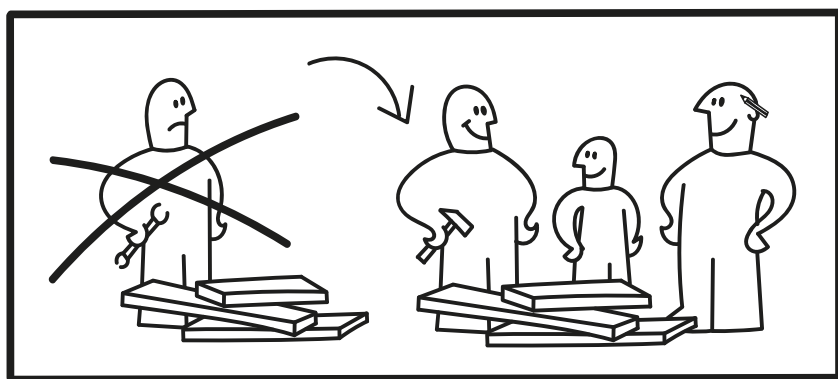
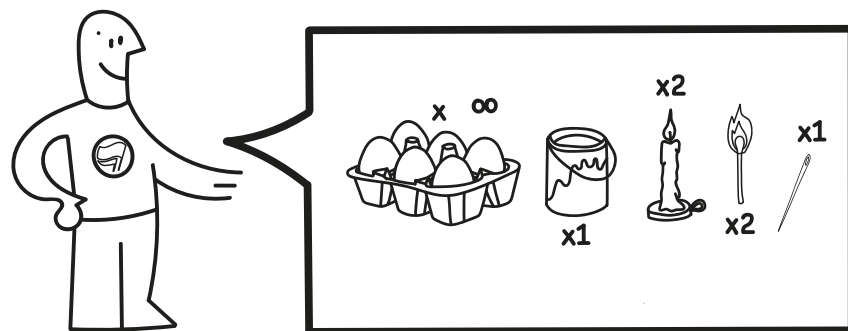

O com a acció més **performativa**, l'endemà, podeu gravar-vos "**fumigant**" l'espai on han estat els feixistes.

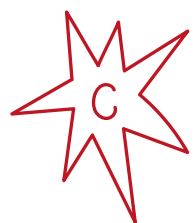
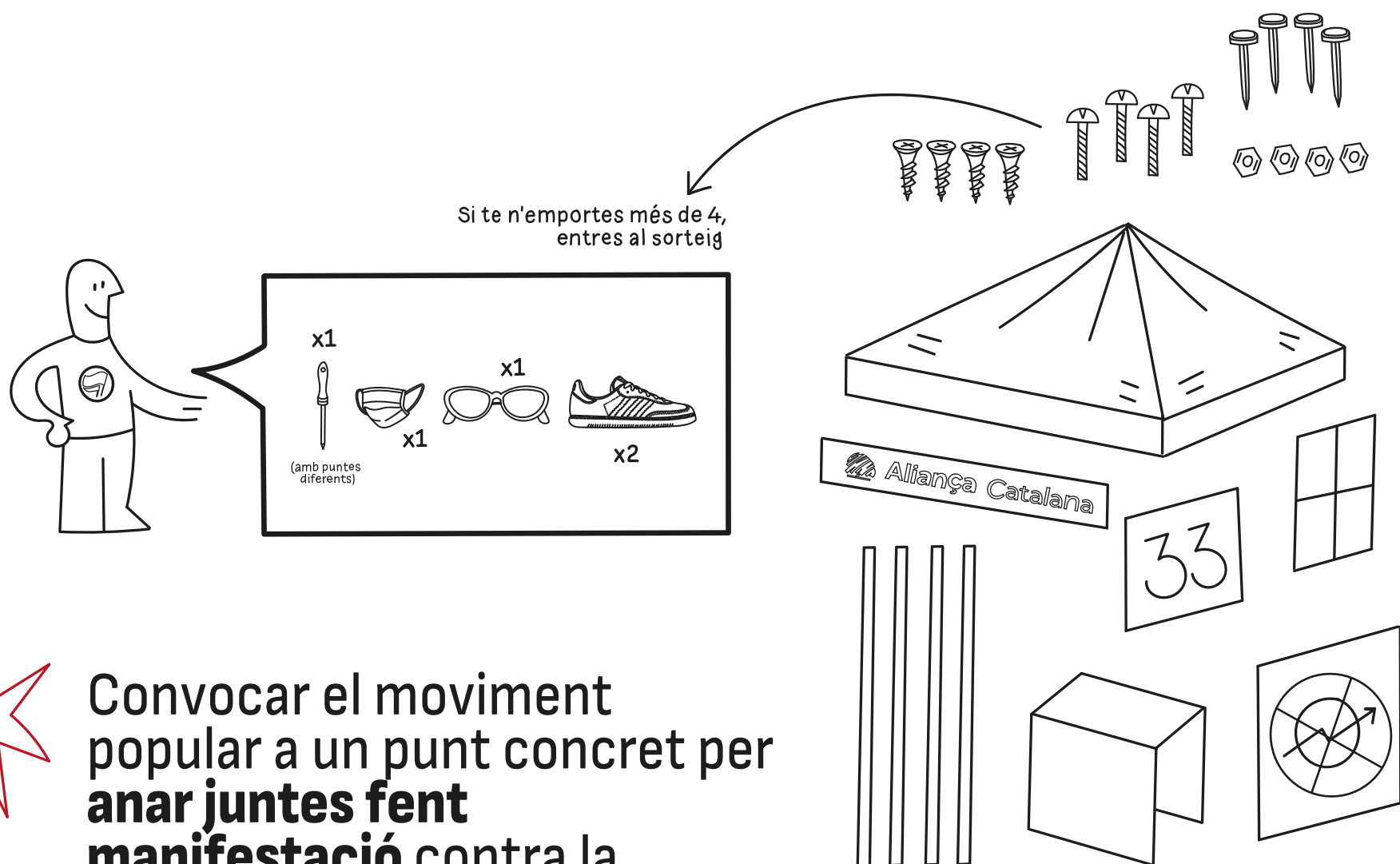

PARADETES

accions **directes** o de confrontació

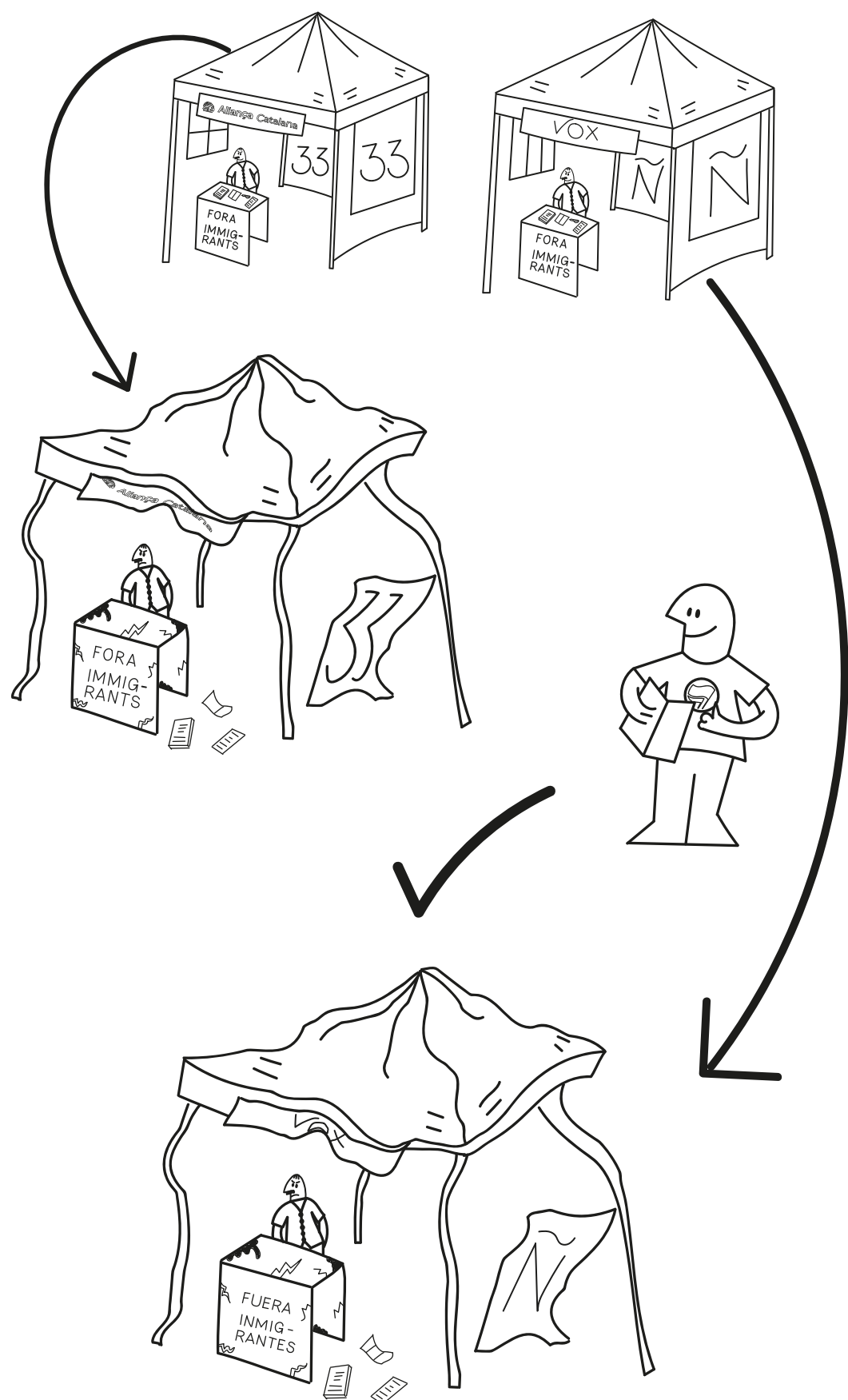
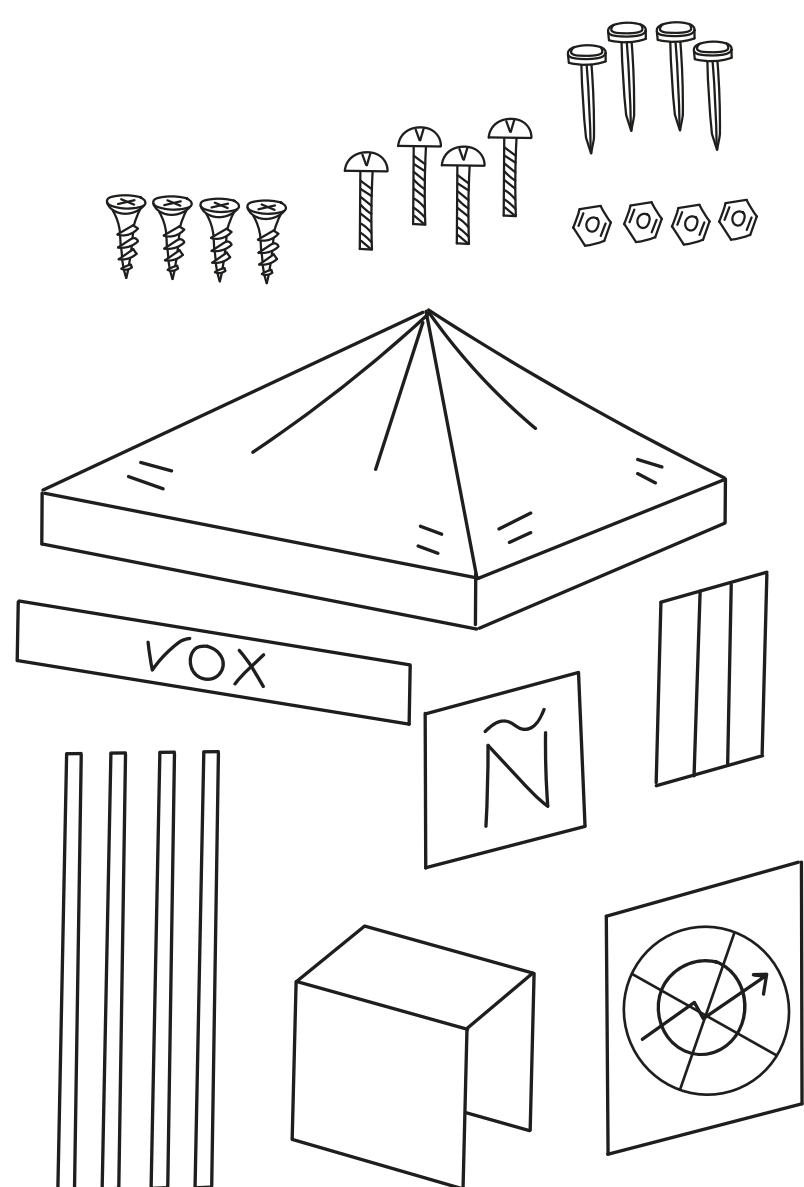

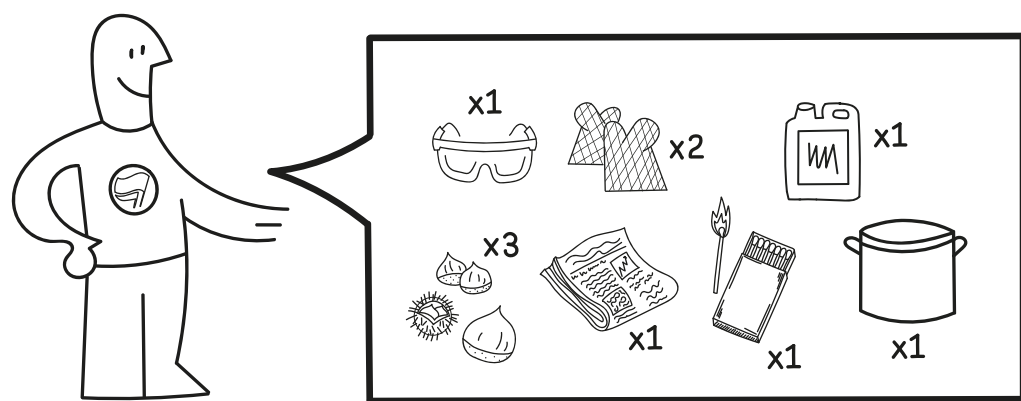
a Podeu fer una **convocatòria paral·lela** per boicotejar el seu acte. Tenir **infraestructura** que **tapi la paradeta**, posar **música forta**, fer una **gimcana de proves** a veure qui els aconsegueix treure més coses...

Convocar el moviment
popular a un punt concret per
**anar juntes fent
manifestació** contra la
paradeta, entre totes o un
grupet preparat **impedir que
puguin fer-la amb normalitat
i demostrar que el feixisme
no és benvingut.**

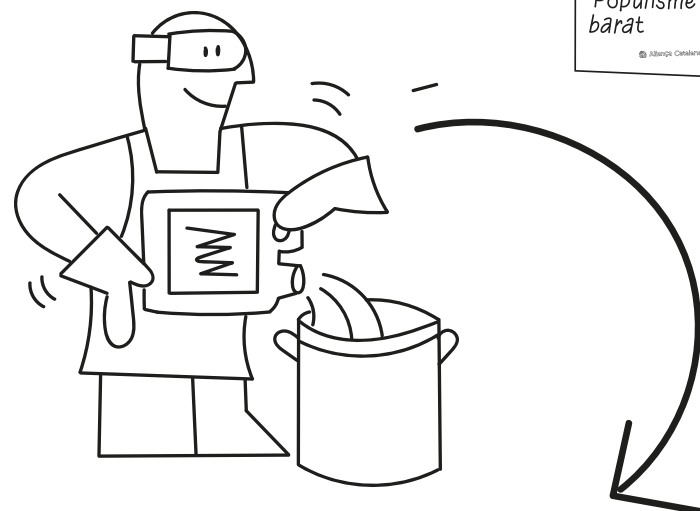
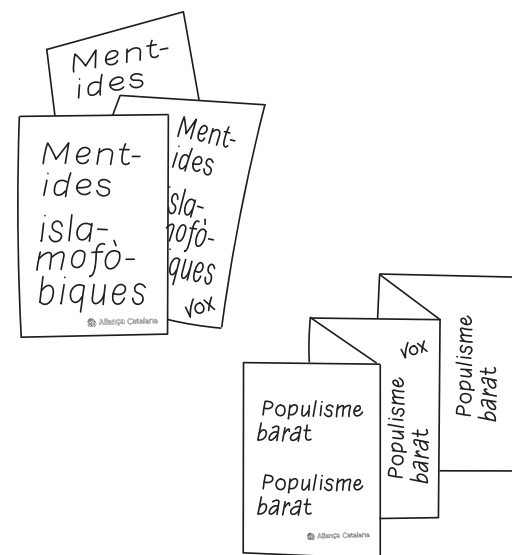
Podeu posar-vos creatives i
fer servir **pintura, farina, suc
de remolatxa, purpurina...** el
que us vingui més de gust ;)

Al groc, els plàstics.
Al blau, el cartró.

I la merda, al bidó.

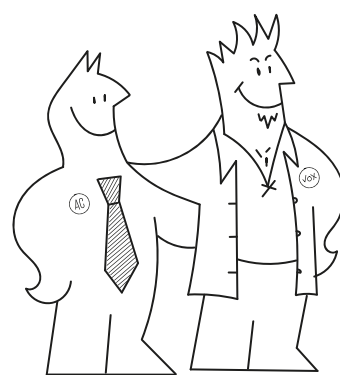

No deixis per demà
els pamflets de les
bústies que avui
puguis cremar.

Amb el foc i el feixisme,
recordem:
distància de seguretat.

**I SI SOU DE
TRADICIONS,
SEMPRE PODEU
TIRAR DE
CASTANYADA**

Tot i que
vulguin
amagar-ho
(una mica)

sempre ho
acaben
destapant'
sense
vergonya

Recordem-los
els valors
del joc!

**APROFITA QUALSEVOL
SITUACIÓ, QUALSEVOL
PETITA O GRAN ACCIÓ
PER LLUITAR CONTRA LA
SEVA NORMALITZACIÓ**

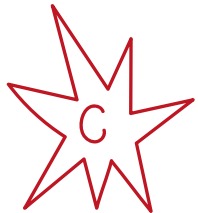
MANIFESTACIONS, ACTES O MEETINGS

Despenjar **macropancartes** a les entrades del barri, poble o ciutat i **fer visible a tothom què està passant**.

Fer una contramanifestació, plantejada prèviament amb el moviment popular, sortint totes juntes d'algun punt.

Fer una convocatòria antifeixista a primera hora del matí, **abans que comencin a muntar-la, evitant que puguin avançar**.

Si és un lloc tancat, **fer sonar les alarmes** de l'edifici per evitar que es pugui escoltar el que diuen.

O **tornar als clàssics, de pintura, ous, altaveus...**

Si venen de fora el nostre barri, poble o ciutat expressament per fer la concentració o acte de torn, **intenteu esbrinar des d'on surten i evitar que puguin arribar al lloc en qüestió**. Podem: **tallar la carretera per on han de passar, convocar una concentració on hagin d'agafar el transport o on es quedin a dormir, bloquejar les entrades del municipi per evitar que entrin...**

PROPOSTES/DECISIONS INSTITUCIONALS

El cas en què **algun grup d'extrema dreta** (sigui un partit amb representació o una organització externa) **vulgui presentar una moció o forçar una decisió** clarament dins dels seus marcs de discriminació i exclusió de drets i llibertats, la nostra resposta pot ser una **concentració o manifestació de rebuig** davant de l'edifici institucional pertinent el dia en què es debati, **intentar entrar-hi i fer sentir el nostre rebuig**, dies abans, fer-los una **visita a la seva seu**, organitzar una **campanya** de sensibilització en contra...

RESPOSTA COMUNICATIVA

A l'hora de fer front el feixisme **us proposem lemes com el següent:**

AL FEIXISME, NI UN MIL·LÍMETRE. ORGANITZEM LA RESPOSTA!

Per donar més visibilitat a l'autoorganització antifeixista i les respostes populars que es donen arreu del territori, des d'Arran **posem a disposició de qui ho necessiti, recursos comunicatius editables:**

- ***Cartells de convocatòria de manifestacions i concentracions de rebuig.***
- ***Cartells per visibilitzar agressions feixistes.***
- ***Models de pancarta.***
- ***Imatges, tipografies i colors.***

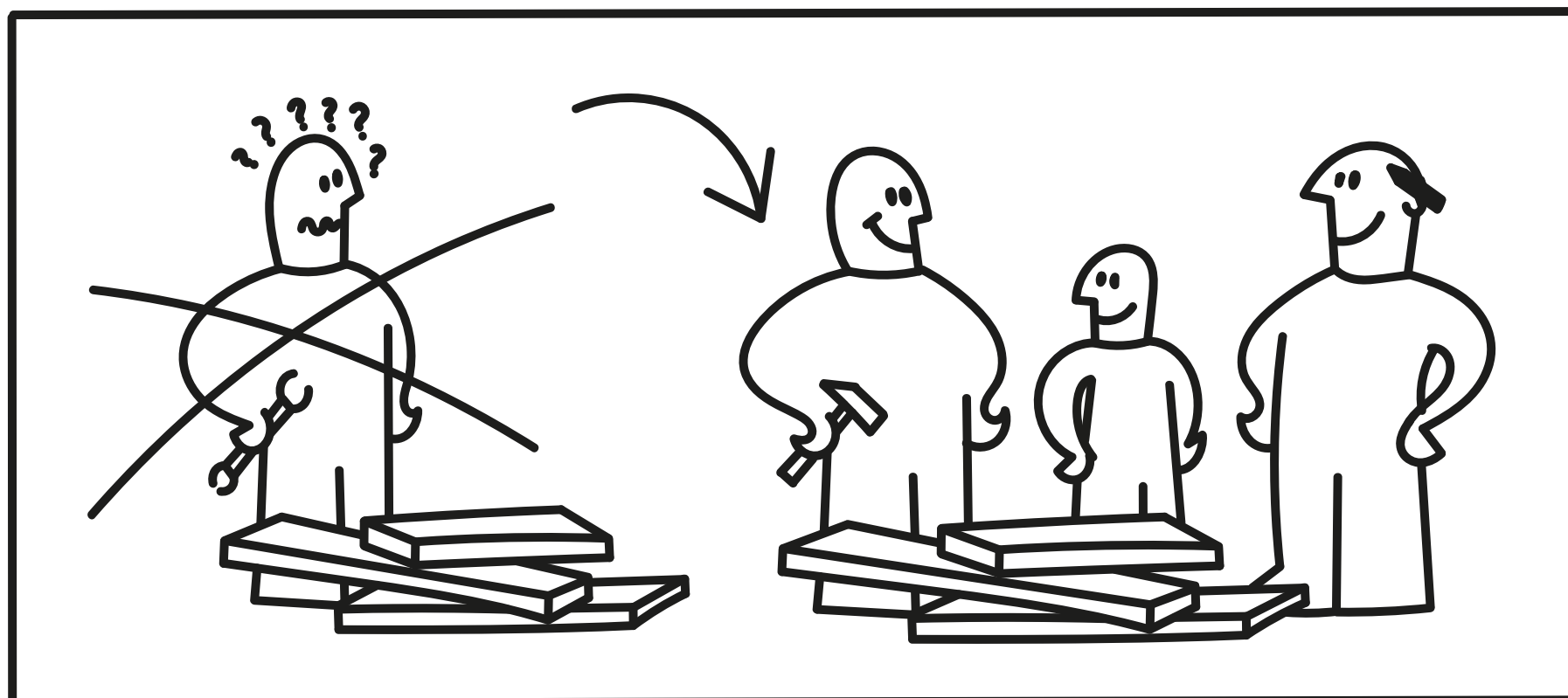
Podeu trobar els recursos que esmentem a l'**enllaç o al QR següents:**

tuit.cat/69Xa0

La nostra resposta no només ha de servir per donar resposta, desacreditar o invisibilitzar el seu odi a través d'accions i de les xarxes socials, sinó que també hem de fer visible el nostre antifeixisme al carrer: amb murals, pintades discursives, cartelleria...

COM
DESMUNTAR
ELS
DISCURSOS
D'ODI

Els discursos d'odi no apareixen perquè la gent sigui simplement ignorant o dolenta, sinó perquè **compleixen una funció política**. En moments de **crisi —quan puja el cost de la vida i el futur és incert— el malestar social necessita una explicació**. El feixisme i el populisme autoritari n'ofereixen una de molt senzilla: ***"el problema no és el sistema, sinó que és algú altre"***.

A partir d'aquí, la **política deixa de parlar de salaris, habitatge o condicions laborals i comença a parlar d'ordre nacional i enemics interns**. El discurs d'odi no és un excés d'aquest relat, sinó una de les seves peces centrals: serveix per **dividir, desviar la ràbia** i construir una comunitat imaginada que sembla amenaçada.

Entendre això és clau si volem combatre l'odi de debò. **No n'hi ha prou amb corregir dades o demanar respecte: cal veure com aquests discursos funcionen, què amaguen i a qui serveixen**. Cal, doncs, saber analitzar com aquests discursos d'odi es construeixen i com podem desmuntar-los **des d'una perspectiva nacional i de classe**.

LA NACIÓ CONTRA LA CLASSE: EL NUCLI DEL DISCURS FEIXISTA

El feixisme opera substituint el subjecte polític. **Allà on podria aparèixer la classe treballadora com a actor de canvi, apareix la nació com a comunitat imaginada.** Aquesta nació es presenta com un **cos unitari**, sense conflictes interns i qualsevol **desigualtat material és reinterpretada com una amenaça externa o una traïció interna.** Aquí és on neix el discurs d'odi: **cal fabricar enemics perquè la nació sembli que està en perill.** *Immigrants, minories, feministes, dissidents, "elits globals"...* tots poden funcionar com a figures sobre les quals **projectar el malestar social.**

• Com es desmunta això?

El primer pas és **trencar aquesta substitució simbòlica.** Quan un discurs diu "ells ens roben", cal preguntar: **qui és "ells" i qui és realment "nosaltres"?** **Quines relacions econòmiques, laborals i de poder queden amagades darrere aquesta etiqueta?** Portar el debat de la identitat nacional a les condicions materials de vida és una manera de desactivar la funció ideològica de l'odi.

EL POPULISME COM A MÀQUINA EMOCIONAL

El populisme no és només un estil, sinó una **tecnologia discursiva que simplifica el món** per fer-lo **emocionalment manipulable**. En contextos de crisi —econòmica, cultural o política— el discurs populista ofereix una **narrativa fàcil**: el poble és bo, pateix i algú l'està perjudicant. Aquesta simplicitat no és només lingüística, sinó cognitiva. **El món es redueix a històries breus, culpables clars i solucions immediates i la veritat deixa de ser important**; el que importa és que el relat sembli coherent amb la ràbia o la por de qui escolta.

• Com es desmunta això?

No n'hi ha prou amb dir "això no és cert", sinó que **cal mostrar com funciona la simplificació**. És clau reconstruir la complexitat: explicar què falta, què s'ha omès, quins processos reals s'estan tapant. Cal **introduir dades, però també explicar com les desigualtats laborals, les polítiques públiques i el capital global estructuren aquella realitat**. I no jugar des de la moralitat.

VICTIMITZACIÓ I ENEMIGS: LA FÀBRICA DE L'ODI

Aquests discursos construeixen primer **una comunitat ferida**: *"ens estan humiliant", "ens estan prenent el que és nostre"*. Aquesta **victimització genera angonya i ressentiment, que són emocions molt mobilitzadores. Però perquè no es transformin en crítica sistèmica, cal un enemic visible**. Així apareixen els **bocs expiatoris**. L'enemic pot ser intern o extern, concret o difús, però sempre compleix la mateixa funció: permet **canalitzar el malestar sense qüestionar les estructures de poder**.

• Com es desmunta això?

Cal **separar el dolor real de la manipulació**. Molta gent està efectivament precaritzada, insegura i frustrada. El discurs d'odi capta aquest malestar, però el dirigeix cap a objectius equivocats. Desmuntar-lo implica **reconèixer el patiment, però rebutjar la seva traducció en odi**. Això es fa mostrant qui realment pren decisions, qui acumula recursos i qui en surt beneficiat.

LA COMUNITAT IDEAL I EL PASSAT MÍTIC

Un altre pilar del discurs feixista és la **idealització d'un passat on la nació era pura, forta i unida**. Aquest **passat no existeix**, però funciona com a **mirall emocional**: si alguna cosa va malament, és perquè ens n'hem desviat.

Aquesta narrativa legitima l'exclusió: si la comunitat "autèntica" tenia unes característiques determinades, **tot el que se'n desvia pot ser expulsat simbòlicament**.

- **Com es desmunta això?**

Cal **historitzar**. Mostrar que les societats sempre han estat diverses, conflictives i canviants. La nostàlgia política es combat amb **memòria crítica** i fent visible que aquell passat idealitzat també estava ple de **desigualtats, violències i exclusions**.

EL LÍDER COM A SOLUCIÓ EMOCIONAL

Tot aquest edifici culmina en la figura del líder. No és tant un polític com una **figura afectiva**: algú que diu el que “el poble sent”, que **es mostra impulsiu, irònic o agressiu com a prova d'autenticitat**. Això construeix una **relació directa** que salta per sobre de les institucions i de la deliberació democràtica.

Això es consolida amb una comunicació directa, simplificada i emocional, que evita matisos i reforça la identificació. El lideratge es construeix en la **confrontació amb un adversari difús, i el debat queda reduït a una lògica d'adhesió o rebuig**.

- **Com es desmunta això?**

Despersonalitzant la política. Cal tornar a posar el focus en **processos col·lectius, drets, institucions i responsabilitats**. Cap líder “salva” una societat, sinó que és el **poder popular** qui realment té la capacitat de canviar el rumb de la història.

PROTEGIM-NOS

Per tal de combatre l'extrema dreta i el feixisme, hem de ser conscients que **una de les seves estratègies polítiques es basa a reprimir-nos**. Ho veiem amb casos i **denúncies** cap a antifeixistes concretes o organitzacions (**com són els casos de La Pública contra el Feixisme o Tombem Aliança Catalana**). Però també, a través de la **repressió social i els assenyalaments per xarxes**.

A més, en la majoria dels casos en què els confrontem ens trobarem amb **presència policial**, que podria comportar **identificacions o inclús detencions**, en el cas de confrontació directa. Per això, és essencial que ens protegem i garantim la nostra seguretat. Un resum de **consignes antirepressives bàsiques** són:

- * **Grava sempre la identificació o detenció** que pugui donar-se: com més informació i **proves** tinguem en les nostres mans, millor.
- Ells també voldran gravar en tot moment, per tan hem d'**evitar que**
- * **ens gravin les cares** escollint **una o dues persones** encarregades que això no passi.
- **Valoreu prèviament** amb el grup si voleu anar **tapades o**
- * **destapades** (segons el tipus d'acció). En tot cas que us tapeu, és essencial que **us canvieu** en un lloc on **no hi hagi càmeres ni se us vegi**.
- No porteu **mai documents polítics a sobre** quan realitzeu alguna de
- * les accions.
- Assigneu **una persona** que sigui **l'encarregada d'actuar en cas de**
- * **detenció i identificació**: aquesta tindrà una llista en paper amb les dades de les persones que faran l'acció i es posarà en contacte amb **Alerta Solidària** en cas que detinguin algú. **En cap cas estarà en el lloc on es dugui a terme l'acció**.
- Valoreu prèviament els **rols que tindrà cada persona** segons els
- * límits físics, emocionals i d'actuació de cada persona.
- Caldrà portar el **DNI, NIE o passaport** a sobre sempre. En cas
- * d'identificació, **només hem de donar les dades que consten al document**.
- A l'hora de **publicar un vídeo, assegureu-vos que no se us**
- * **identifiqui de cap manera** (trets distintius, roba, tatuatges, etc.). *Si sou un col·lectiu amb portaveus, aquestes evitaran posar-se a primera fila o fer les accions més visibles.*

